

Overzicht van stemmingen in de Tweede Kamer

afdeling **Inhoudelijke Ondersteuning**

aan De leden van de vaste commissie voor Sociale Zaken en Werkgelegenheid

datum 3 maart 2015

Betreffende wetsvoorstel:

34108

Wijziging van de Wet minimumloon en minimumvakantiebijslag, Boek 7 van het Burgerlijk Wetboek en enige andere wetten ter verbetering van de naleving en handhaving van arbeidsrechtelijke wetgeving in verband met de aanpak van schijnconstructies door werkgevers (Wet aanpak schijnconstructies)

Eindstemming wetsvoorstel

Het wetsvoorstel is op 3 maart 2015 met algemene stemmen aangenomen door de Tweede Kamer.

Aangenomen amendement

Artikel IV, onderdeel B

16 (Van Weyenberg) waarmee duidelijk wordt gemaakt dat de werkgever de inspectie informeert over de identiteitsvaststelling door een afschrift te verstrekken

In het voorgestelde artikel 15a van de Wet arbeid vreemdelingen is geregeld dat de werkgever op vordering van de Inspectie de identiteit van een persoon van wie op grond van feiten en omstandigheden het vermoeden bestaat dat hij arbeid voor hem verricht of heeft verricht, vaststelt aan de hand van een «document als bedoeld in artikel 1, eerste lid, onder 1° tot en met 3°, van de Wet op de identificatieplicht». Met dit amendement wordt duidelijk gemaakt dat de werkgever de Inspectie informeert over de identiteitsvaststelling door een afschrift van het document aan de Inspectie te verstrekken.

Aangenomen. Tegen: PVV.

Amendementen zijn in volgorde van stemming - op artikelnummer - weergegeven: allereerst de aangenomen en/of overgenomen amendementen, vervolgens de verworpen of ingetrokken amendementen en tenslotte eventuele moties. Vervangen amendementen zijn d.m.v. een → aangegeven: bijv. 7 → 8 → **20**. Amendement nr. 7 is vervangen door amendement nr. 8, dat op zijn beurt vervangen is door amendement nr. 20. De vette notatie van het stuknummer geeft aan dat dit het definitieve amendement is. De stemmingslijsten worden gemaakt op basis van de ongecorrigeerde draad van de vergadering.

Verworpen en ingetrokken amendementen

Artikel I, onderdeel D

11 (Dijkgraaf) dat regelt dat betalingen inzake huurprijzen en premies voor de zorgverzekering worden uitgezonderd van het verbod tot inhouding op het minimumloon

Het is belangrijk dat werknemers kunnen beschikken over het minimumloon om te kunnen voorzien in hun basale levensbehoeften, zoals woongenot en het ontvangen van zorg. Sommige werkgevers regelen voor hun werknemers op vrijwillige basis woonruimte en de zorgverzekering en houden de kosten voor de werknemer hiervan in op het loon. Op deze wijze wordt met instemming van de werknemer juist de doelstelling van het minimumloon bereikt, zonder tot volledige girale uitbetaling van het minimumloon over te gaan. Zodoende kan ook voorkomen worden dat werknemers verzuimen een zorgverzekering af te sluiten en in handen vallen van malafide verhuurders. Dit risico doet zich met name voor wanneer werknemers slechts een beperkt aantal maanden in Nederland verblijven. Ondergetekende wil deze mogelijkheid van werkgevers en werknemers om op eenvoudige wijze te voorzien in fatsoenlijke en betaalbare woonruimte en de zorgverzekering niet beperken, mits hiertoe een schriftelijke volmacht is verleend door de werknemer aan de werkgever. Evenals de uitzondering voor pensioenpremies en voorschotten op het loon worden betalingen inzake huurprijzen en premies voor de zorgverzekering door dit amendement uitgezonderd van het verbod tot inhouding op het minimumloon. Bij of krachtens algemene maatregel van bestuur kunnen voorwaarden gesteld waaraan deze inhoudingen dienen te voldoen.

Ingetrokken.

Artikel II, onderdeel A

12 → **22** (Ulenbelt) waarmee naast de werkgever en diens opdrachtgever ook alle overige opdrachtgevers hoofdelijk aansprakelijk worden en waardoor de ketenaansprakelijkheid vervalt

Dit amendement introduceert hoofdelijke aansprakelijkheid van de opdrachtgevers en laat de ketenaansprakelijkheid vervallen.

Het doorlopen van de keten door de werknemer die het slachtoffer is van onderbetaling kan duur en tijdrovend zijn. Om te voorkomen dat er eerst een serie aan opdrachtgevers aansprakelijk moeten worden gesteld regelt dit amendement dat de werknemer kan kiezen welke opdrachtgever hij hoofdelijk aansprakelijk stelt. Het is vervolgens aan die opdrachtgever om al dan niet de schade te verhalen op een andere opdrachtgever in de keten.

Verworpen. Voor: 50PLUS, GroenLinks en de SP.

Artikel II, onderdelen A, E en F, en artikel X

8 (Bisschop) dat de huidige regels voor hoofdelijke aansprakelijkheid bij uitzendovereenkomsten behoudt

Momenteel geldt alleen bij uitzendovereenkomsten een hoofdelijke aansprakelijkheid van zowel de werkgever als de inlener voor de voldoening van het minimumloon. Het wetsvoorstel creëert echter een brede regeling voor hoofdelijke aansprakelijkheid van zowel de werkgever als diens opdrachtgever. Ondergetekende is van mening dat – behoudens de specifieke situatie van een uitzendovereenkomst – op grond van de arbeidsovereenkomst met de werkgever in beginsel eerst de werkgever aangesproken dient te worden op zijn verantwoordelijkheid. Dit amendement maakt daarom de uitbreiding van de hoofdelijke aansprakelijkheid ongedaan en behoudt de huidige regeling van hoofdelijke aansprakelijkheid bij uitzendovereenkomsten.

Wetstechnisch is dit amendement vormgegeven door in Boek 7 van het Burgerlijk Wetboek het voorgestelde artikel 616a te laten vervallen en het huidige artikel 692 in stand te laten. Overigens laat dit amendement de mogelijkheid onverlet om – conform de voorgestelde systematiek van de ketenaansprakelijkheid – de opdrachtgever volgtijdelijk aansprakelijk te stellen.

De overige wijzigingen zijn van louter wetstechnische aard en betreffen verwijzingen naar artikel 616a. Het overgangsrecht met betrekking tot het vervallen van artikel 692 van Boek 7 van het BW kan eveneens vervallen, nu dit artikel gehandhaafd blijft.

Verworpen. Voor: de PVV en de SGP.

Artikel II, onderdeel A, en artikel IX

13 (Ulenbelt) waarmee de aansprakelijkheid van werknemer en (hoofd)opdrachtgevers voor de voldoening van het loon uitgebreid wordt met de voldoening van andere op geld waardeerbare arbeidsvoorwaarden

Dit amendement regelt dat de aansprakelijkheid van de werkgever en de (hoofd)opdrachtgever voor de voldoening van het door de werkgever aan de werknemer verschuldigde loon, wordt uitgebreid met de voldoening van andere op geld waardeerbare arbeidsvoorwaarden.

Naast het loon zijn er veel meer op geld waardeerbare arbeidsvoorwaarden waar een werknemer recht op heeft op grond van de arbeidsovereenkomst. Bijvoorbeeld pensioenpremie, vakantiedagen en premie voor verzekeringen zoals een WIA-hiaat verzekering. Hiervoor kan de werknemer de werkgever en de (hoofd)opdrachtgever niet aansprakelijk stellen. Dit amendement regelt dat de aansprakelijkheid van de werkgever en de (hoofd)opdrachtgever voor de voldoening van het door de werkgever aan de werknemer verschuldigde loon, wordt uitgebreid met de voldoening van andere op geld waardeerbare arbeidsvoorwaarden.

Verworpen. Voor: de PVV, de ChristenUnie, 50PLUS, GroenLinks, de PvdD en de SP.

Artikel II, onderdeel A

15 (Ulenbelt) dat regelt dat de werknemer die zonder succes een vordering tot uitbetaling van het verschuldigde loon heeft ingesteld tegen de werkgever en/of diens opdrachtgever en een wachtperiode van zes maanden in acht heeft genomen, de hoofdopdrachtgever aansprakelijk kan stellen voor de voldoening van het verschuldigde loon, indien de vordering inhoudt dat gedurende ten minste drie opeenvolgende maanden minder dan 90% van het verschuldigde loon of minder dan 90% van het toepasselijke minimumloon is voldaan

Bij grote bouwprojecten zoals de A2 en de Eemshaven was sprake van onderbetaling maar niet zodanig dat de hoofdopdrachtgever aansprakelijk kan worden gesteld. Om deze lacune in de wet te dichten regelt dit amendement dat de werknemer die zonder succes een vordering tot uitbetaling van het verschuldigde loon heeft ingesteld tegen de werkgever en/of diens opdrachtgever en een wachtperiode van zes maanden in acht heeft genomen, de hoofdopdrachtgever aansprakelijk kan stellen voor de voldoening van het verschuldigde loon, indien de vordering inhoudt dat gedurende ten minste drie opeenvolgende maanden minder dan 90% van het verschuldigde loon of minder dan 90% van het toepasselijke minimumloon is voldaan.

In het nieuwe artikel 7:616b BW is geregeld dat een werknemer, nadat een vordering jegens zijn werkgever en/of dienst opdrachtgever niet is geslaagd, onder bepaalde voorwaarden direct de hoofdopdrachtgever aansprakelijk kan stellen. Zo is in vierde lid geregeld dat een werknemer die de verschillende schakels in de keten na elkaar aansprakelijk stelt en na een jaar het verschuldigde loon nog steeds niet heeft ontvangen, de hoofdopdrachtgever aansprakelijk kan stellen. In het vijfde lid is, in afwijking van het vierde lid, geregeld dat de werknemer de hoofdopdrachtgever al na zes maanden aansprakelijk kan stellen, indien de vordering tegen de werkgever en/of diens opdrachtgever of de naast lagere opdrachtgevers van de hoofdopdrachtgever in de keten na die periode nog niet is voldaan. Daartoe is vereist dat de onderbetaling gedurende ten minste drie opeenvolgende maanden minder dan de helft van het loon of minder dan 70% van het minimumloon bedraagt.

Verworpen. Voor: 50PLUS, GroenLinks, de PvdD en de SP.

Artikel II, onderdeel A

14 (Ulenbelt) waarmee de werknemer naast aanspraak op het verschuldigde loon ook aanspraak op een bedrag ter compensatie krijgt

Werknemers die het slachtoffer zijn van onderbetaling moeten dure en tijdrovende stappen ondernemen om hun recht te halen. Om het slachtoffer van onderbetaling te compenseren voor de inspanningen en (immateriële) schade regelt dit amendement dat de werkgever of opdrachtgever die met succes aansprakelijk is gesteld voor de voldoening van het aan de werknemer verschuldigde loon, een compensatie verschuldigd is ter hoogte van 50 procent van het verschuldigde loon. Die compensatie komt bovenop het achterstallige loon. Daarnaast regelt het amendement dat de werknemer die reeds eerder het verschuldigde loon niet of niet geheel heeft ontvangen van dezelfde werkgever en die werkgever met

succes aansprakelijk heeft gesteld, jegens de werkgever, indien deze opnieuw met succes aansprakelijk is gesteld, aanspraak heeft op een compensatie ter hoogte van 100 procent van het verschuldigde loon. Ingeval een opdrachtgever een vordering heeft voldaan, heeft die opdrachtgever – net zoals na het voldoen van de vordering van het verschuldigde loon – een verhaalsrecht op alle goederen van de werkgever of de (naast) lagere opdrachtgever.

Verworpen. Voor: Klein, 50PLUS, GroenLinks, de PvdD en de SP.

Moties

17 (Ulenbelt) over intrekken van de tweede nota van wijziging

Verworpen. Voor: de PVV, 50PLUS en de SP.

18 (Ulenbelt) over het verhalen van niet betaalde facturen

Verworpen. Voor: de PVV, Klein, GroenLinks, de PvdD en de SP.

19 (Van Weyenberg c.s.) over de jaarlijkse monitor over het resultaat van de Wet aanpak schijnconstructies

Met algemene stemmen aangenomen.

20 (Van Weyenberg en Pieter Heerma) over extra middelen om de capaciteit van de Inspectie SZW te vergroten

Verworpen. Voor: het CDA, de ChristenUnie, de SGP, 50PLUS, Van Vliet, D66, GroenLinks, de PvdD en de SP.

21 (De Graaf) over opnieuw invoeren van de tewerkstellingsvergunning voor werknemers uit het buitenland

Verworpen. Voor: de PVV en de Groep Bontes/Van Klaveren.